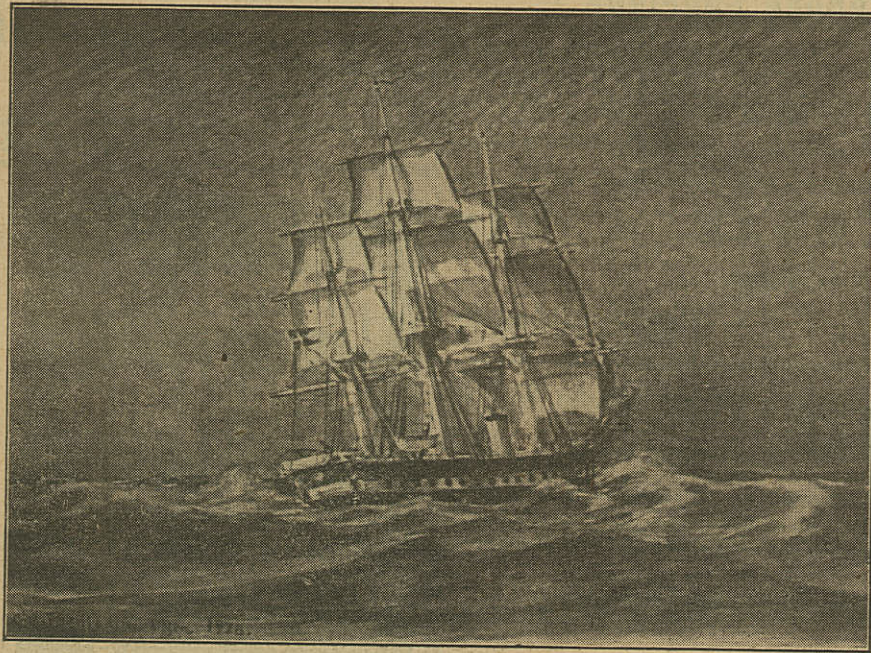
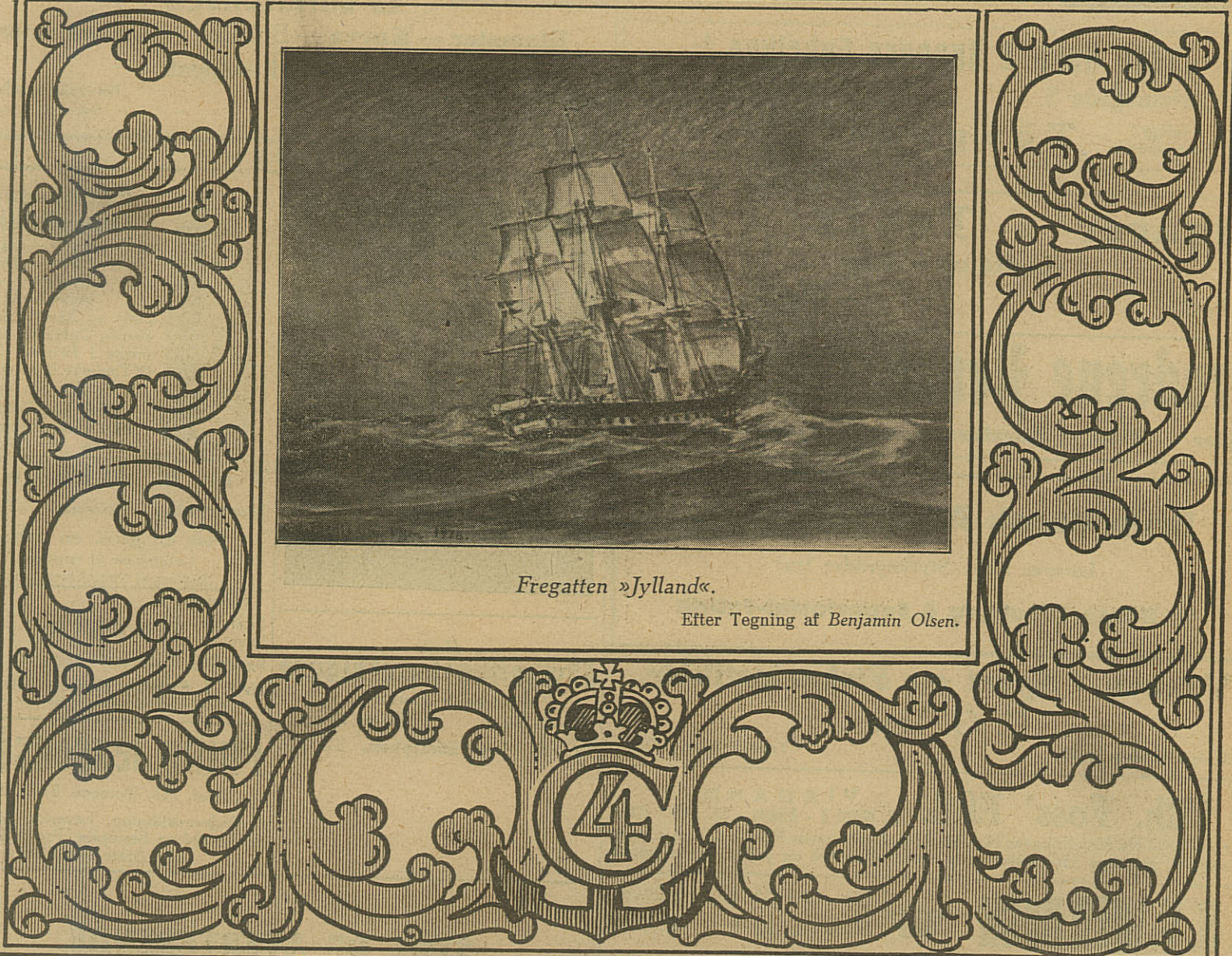

• UNDER DANNEBROG. •

Fregatten »Jylland«.

Efter Tegning af Benjamin Olsen.

STUDENTERFORENINGENS SELSKABSLOKALER

anbefales til Afholdelse af enhver Festivitet, 3 Sale. Indtil 500 Couverts kan
lekkes i samme Sal. Baller, Karnevaller indtil 1400 Deltagere. De nyindrettede
egante Lokaler i Stueetagen særligt egnede til Familiefester, mindre Møder
og lignende, bringes i Erindring. Moderate Priser. Forlang Tilbud og bese Lo-
kalerne.
Telefon Central 10157.

VESTRE BOULEVARD 6

SVEND A. JØRGENSEN

KRIGSMATERIEL

KANONER TIL SØ
OG LANDFORSVAR,
PANSERPLADER,
PROJEKTILER.

LUFTBEHOLDERE
TIL TORPEDOER M.M.

ALLE SLAGS
SMEDEGODS OG
STAALSTØBEGODS

A.-B. BOFORS. BOFORS.

Strömsnäs Jernvärks Aktiebolag

Degerfors (Sverige)

Fremstiller alle Sorter Siemens Martin Staal & Jern af fineste Kvalitet.

SPECIALITETER: KEDEL- & SKIBSBYGNINGSMATERIALE TIL KRIGSSKIBE

Repræsentanter:

VESTERBROGADE 9 B — KØBENHAVN B.
TELEF. C. 7885. TELEGR-ADR.: STAALLØWENER.

V. LØWENER

„Brodal“

anbefaler sig med Mælk og Fløde
en gros.

Telf. Øbro 355 x. - R. Ljungberg.

Jacob Holm & Sønners Fabriker A/S

Reberbanegade 3.

Kjøbenhavn S.

Telegr.:
Holmssønner.

Tougværk

Telefon 1611
9117

Cigarer = Tobak = Vin

bedst og billigst.

E. Jarlbo.

Taasingegade 42.

Brødrene Henze,

Bragesgade 8. L.
Telefon 30 02 - 30 45

Nagler — Bolte — Møtriker m. m.

Leverandør til Orlogsværftet.

Brug dansk Accumulatorsyre

Leveres i alle Styrkegrader fra:

A/s Dansk Svovlsyre & Superfosfat-Fabrik

Vaaben = Sport og Fiskeriartikler.

C. O. Tesch,

Kronprinsensgade 11

Telefon Byen 3586

Vilh. Foss' Eftfl.

VINHANDEL

Gl. Mønt 2 - Kbhvn. - Tlf. 840 - 11841.

Leverandør til Hs. Maj. Kongens Hof, Marinen, Københavns Raadhus, Københavns
Kommunes samtlige Hospitaler samt andre offentlige og private Institutioner.

J. S. V. WEILBACH

Grundl. 1755. Kgl. Hoflever.

Niels Juelsg. 6. - Tlf. 1200

Reglementerede Flag og Vimpler.

Leverandør af Marineforeningens Flag og Dekorationsflag.

Rylander & Rudolphs

Fabriks A. Bol.

Generalagentur:

Nytorv 5, Köpenhamn.

Försälja torrelementer, telefon-
kel och dynamoborstar, lämpliga
för alla i marknaden förekom-
mande apparater och maskiner.
Begär offert.

Bogbinder

Harry Fløjstrup

Nørrevoldgade 78

P. Frederiksen

Mekaniker

Drejøgade 4.

Otto Suenson & Co.

Dr. Tværgade 7, Telefon Centr. 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og
Officersforeningen.

Oscar Johansen.

Glarimester & Forgylder.

Overgaden N. Vandet 25. - Tlf. Amager 6937 x.

Alt Bygningsarbejde udføres.

Leverandør til Orlogsværftet.

P. Andreasens Skotøjsforretning

Hellerupvej 43 A.

Telefon Helrup 1551

Henrik Olsens Efterf.
M Soli- **Ø** Stil- **B** HANS **L** St. Kon- **E** Palæ **R**
de fulde **BAY** gensg. 69 1869
For Foreningens Medlemmer rimelige Betalingsvilkaar og særl. Rabat f. Kontant.

Tlf. Nora 5032.

E. Christensen

Tlf. Nora 5032.

Blomster — Kurve — Buketter — Dekorationer

ranse — Kistepynt.

Nørrebrogade 14.

Leverandør til Marineforeningen. —

Nørrebrogade 14.

— — — — Ordre til Provensen.

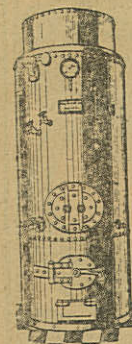
Horsens

Horsens

ægte Maltøl

UDMÆRKET STYRKENDE
UNDER SYGDOM OG
REKONVALESCENS.

Anbefales af Læger.

Fritstaaende Dampkedler

til Skibsbrug — Bagerier
— Slagterier — Brygge-
rier — Mejerier — Far-
verier etc.

Høj- og Lavtrykskedler.
Hurtig Opfyring, økono-
miske i Brugen. Tilbud
til Tjeneste. Nye og brug-
te Kedler paa Lager.

Chr. Jacobsens
Maskinfabrik,
Horsens. Tlf. 1214.

Th. E. Nielsen

Thonbogade. Horsens. Tlf. 601.

Fisk en gros, en detail.

Leverandør til Marinen.

Medlem af Marineforeningen.

Kammerat!

Skal De **Forsikring**,

have en

ligegyldig hvilken, da tegn ved

N. I. J. Spring, Hatting, Telefon 19.

Medlem af Marineforen. Horsens Afd.

Philip Jensens Eit.

Telef. 216. Horsens. Telef. 216.

Cylinderudslibning. Levering af com-
plette slebne Stempler. Fremstilling af
alle Arter Tandhjul.

STØT DE AVERTERENDE.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

15. AARGANG 1928.	BLADETS OG HOVEDFORENINGENS KONTOR St. Strandstræde 9 ^a , KØBENHAVN K. Telefon Palæ 2886.	ANNONCE-EXPEDITION: Griffenfeldtsgade 13, København N. Telefon: Nora 5047.	HÆFTE X OKTOBER
----------------------	--	--	--------------------

1858 — 27de OKTOBER — 1928

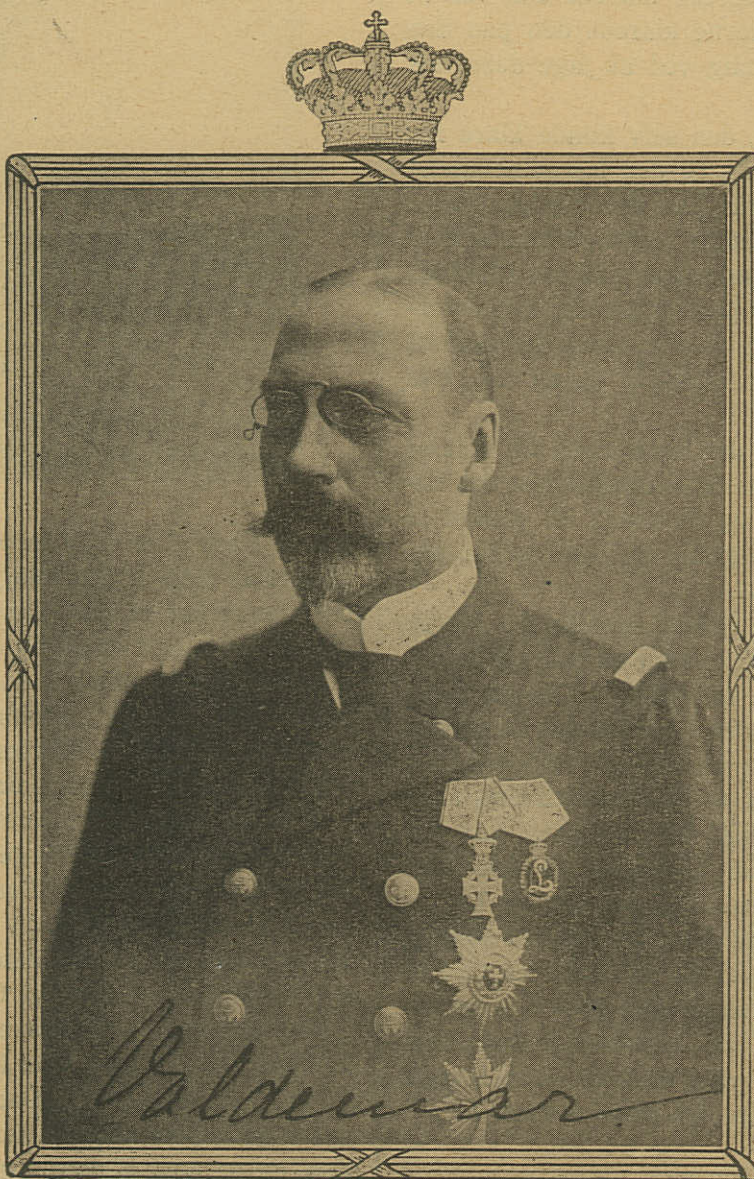
Den 27. Oktober 1858 fødtes Hans kongelige Højhed Prins Valdemar som den yngste af Kong Christian IX's og Dronning Louises Børn og runder altsaa om kort Tid de 70.

Tidlig modnedes hos Prinsen Lysten til Søen, og han blev efter de reglementerede Lærlingetur udnævnt til Kadet i 1875. Fra det Aar indtil 1911 tilhørte Prins Valdemar uafbrudt Marinens aktive Tjeneste, gennemgik alle Graderne, høstede rig Erfaring og vandt mange Venner under Tjenesten som subaltern og Chef for de mange forskellige Typer af Skibe og Fartøjer, Flaaden i disse 36 Aar har rummet.

Smukke og ansvarsfulde Hverv blev betroet Prinsen, og blandt disse rummer vel nok Hvervet som Chef for Valkyrien paa dens bekendte Togt til Østen i 1899—1900 de rigeste Minder, dette Togt, som blev saa glimrende gennemført, og under hvilket Danmarks Kongesøn med Ære viste vort Orlogsflag i Egne, hvor det næsten var gaaet i Glemme. Men ogsaa et andet Togt har sikkert en Hæderplads iblandt Prinsens Minder, Togtet som Eskadrechef i Sommeren 1905. Det er dog et af de højeste Maal, en Søofficer stræber efter, at hejse sit Flag som Chef for en Flaadestyrke.

Prins Valdemar sluttede sin aktive Tjeneste som Chef for den flydende Defension paa Københavns Rhed, blev derefter Viceadmiral og opnaaede senere den højeste Charge: Admiral, som ellers kun Kongen selv indehaver.

Kan imidlertid Prins Valdemar paa sin 70 Aars-

dag se tilbage paa en lang Række Minder fra Tjenesten, baade lyse og glade, men ogsaa mange, der var prægede af Tjenestens Alvor, saa er der dog indenfor vore Rækker Hundreder for ikke at sige Tusinder, der har Part i disse Minder, mange, hos hvem Tjenesten ombord med Prinsen hører til de kæreste. Thi alle vi, der har været i Skib med Prinsen, enten som Kammerat eller som underordnet, lærte at skatte ham, ikke blot for hans Dygtighed som Officer og Sømand, men maaske i lige saa fuldt Maal for hans lyse trofaste Sind og for hans gode Hjerte. Bedre Kammerat og Foresat kunde ingen ønske sig.

Alle vi Kammerater indenfor Marineforeningen, baade de, der har sejlet med Prinsen og de, hvem den Lykke ikke blev beskaaret, er taknemmelige over, at Prinsen i vor Forenings første Dage paatog sig at være dens Æresformand, og fra alle Steder Landet rundt, hvor det kronede M med Ankeret bæres i Knaphullet, vil Tankerne d. 27. van-

dre til Fødselsdagsbarnet og Minderne tone frem om lykkelige Dage under Splitflaget, og med Minderne ogsaa Ønsker, Ønsker om at Prins Valdemar, der rank og spændstig passerer de 70, maa opleve lyse og gode Tider for det, der ejer hans fulde Hjerte: Danmark og vor Flaade.

Beretningen om, hvorledes Fregatten „Jylland“ denne Gang blev reddet fra Ophugning.

Fortalt af

Kommandørkaptajn Godfred Hansen.

*De største Skibe, som sejler paa Vandet,
de strander engang, omsider,
hvadenten nu Revenes takkede Sav
eller Værfternes Økser dem bider.*

Lden Tid, Fregatten „Jylland“ foer paa Havet, var det ikke blot „Revenes takkede Sav“, den skulde holde fra Livet. Den kom ud for det, der var værre, den maatte ogsaa staa for Skud fra fjendtlige Kanoner. Revene klarede den ved at sejle væk fra dem. Fjenderne klarede den paa den stik modsatte Maade, nemlig ved at jage dem væk fra sig.

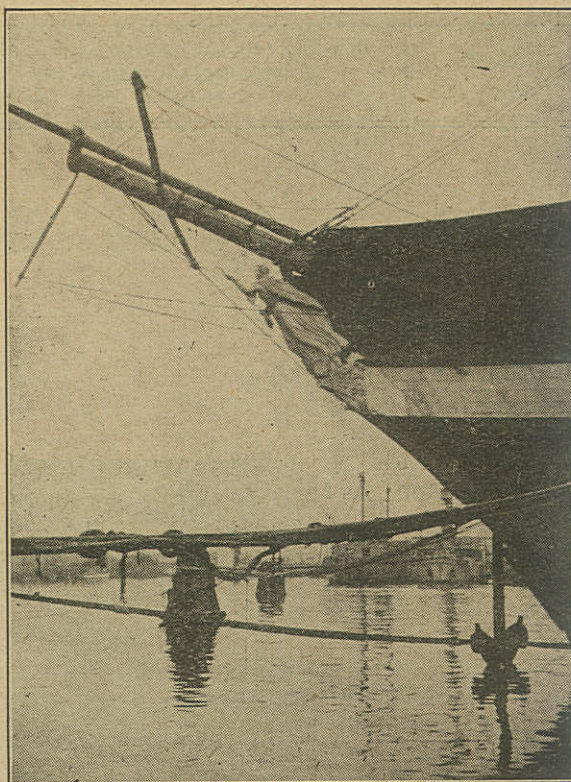
Men det var den Gang, den selv kunde klare for sig. Nu var dens Saga endt, og den laa svinebundet ude paa Orlogsværftet. Ikke paa den rigtige Maner med 4 Ankere sat for at kunne holde Bredsidens mod Fjenden, nej! med 4 Kædestumper heftede i Beslag, anbragt paa unaturlig Vis paa Skibssiden. Svinebundet, ikke som et Skib, men som et Svin, der skal til Slagteren. Og det var da egentlig ogsaa det, den skulde.

Sagen er jo den, at det, der hører Søen til, ikke er i synderlig høj Kurs herhjemme. Saadan har det været lige siden højsalig Kong Frederik VI glemte at udruste Flaaden, saa at Englænderne kom og hentede den temmelig gratis i 1807.

Bedre blev det ikke, da vi blev adskilte fra Norge i 1814. Dobbelttrigets Søfolk var for en stor Del Nordmænd. Vi Danske havde allerede for længe siden glemt, at Havet er vor Moder i lige saa høj Grad som det er Norges. Saadan var det ikke i Middelalderen. Da var enhver Bonde klar til at stikke til Søs, naar Landets Sikkerhed krævede det; dengang var det sandt, at Dansken husvant pladskede til Søs. Men det blev anderledes. Jeg ved ikke, om det var Herremændene, der holdt fast paa deres Bønder ved Stavnsbaandet, eller om det var, fordi det ikke var fint at gaa til Søs, selv om det kunde være godt nok for en Nordmand. I hvert Fald, da Adskillelsen kom, sejlede mange af Søfolkene væk sammen med Norge, og herhjemme gik det, som det staar i Visen:

*„Den Sømand er saa lidet æstimeret,
Fordi han er ud af saa ringe Stand“.*

Men nok herom, „Jylland“ skulde sælges, og den blev solgt, til og med til Tyskland. Havde det nu bare været Træ og Kobber, saa havde der jo ikke været noget at sige til det. Kan man tjene paa det, vilde det jo være dumt ikke at sælge Træ og Kobber lige saa godt til Tyskland som til et hvilket som helst andet Land. Der er mange Mennesker, især fra Landet, som tror, at der er mere Liv i en Hest, en

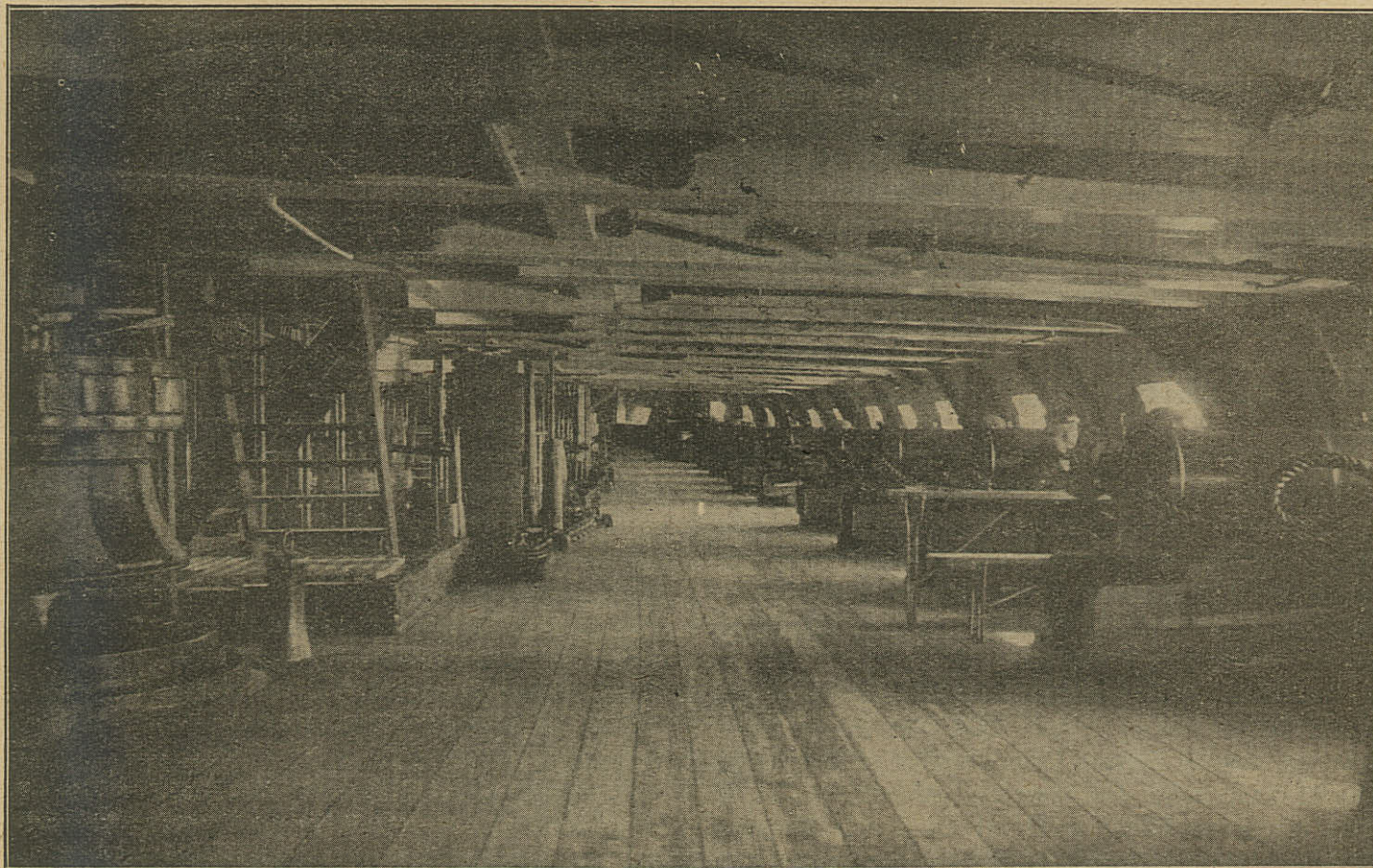
Ko, et Faar eller en Fordvogn, end der er i et Skib. Men naar man er Sømand, saa ved man, at næst efter Mennesker er der ikke noget Væsen, der er saa meget Liv i som i et Skib, ikke noget Væsen, der er vanskeligere at sætte i en Fællesklasse, fordi hver enkelt har sine Ejendommeligheder, sit Særpræg, sine Egenskaber, fordi hver enkelt af dem taler med sin Stemme til den, der forstaar Sproget.

Der var mange, der forstod paa „Jylland“, at den i og for sig ikke var bange for en Økse, for vi skylder jo alle Vorherre en Død. Men at det skulde være en tysk Økse, nu da man havde trukket Tænderne ud paa den, saa at den ikke selv kunde bide fra sig, det kunde den nu daarligt finde sig i.

Det forstod Fiskeriinspektør Chr. Løfting, og da var det, han sagde — eller han tænkte maaske kun — de berømmelige Ord: „Det skal ej ske!“

Fregatten laa allerede fortøjet i Boje 2 i Yderhavnen, og en tysk Slæbedamper var kommet op for at hente den. Løfting fik ved egne Midler og et Banklaan rejst den fornødne Kapital, og Fregatten blev købt tilbage. Det siges, at Fregatten drog et Lettelsens Suk, der gik som en Knagen gennem Tømmerne, da den saa den tyske Slæbedamper liste af og en dansk komme i Stedet.

Man maa beundre Fiskeriinspektør Løfting for dette Arbejde. Thi ikkesandt, Liv og Blod, det er vi alle villige til at ofre for Danmarks Ære. Det koster ikke noget i det daglige Liv, og Løftet skal først

»Jyllands»s Batteridæk.

indfries, naar Fjenden banker paa Døren med Haandspager. Men Kontanter, det er straks noget andet, og underligt maa det være at se sine Penge ligge for-tøjet ved en Bøje i Yderhavnen uden at ane, om man nogensinde faar bjærget nogle af dem ind igen.

Der dannedes saa den første „Jyllands“-Komité, hvis Forretningsudvalg bestod af Kommandør *With-Seidelin*, *Løfting* og Overingeniør *Holtermann*, der lige fra Begyndelsen havde staaet *Løfting* bi med Raad og Daad.

Skibets Skæbne i den derpaa følgende Tid skal kun berøres her. Ved Landsudstillingen i Aarhus deltog den som Ramme om Hærens og Flaadens Udstillinger, med danske Varer om Bord blev den for Foreningen „Dansk Arbejde“ bugseret til forskellige af vore Provinshavne, og vor første aeronautiske Udstilling afholdtes om Bord i den, men da Komitéens Midler efter 4 Aars Forløb var udtømte, og der ikke saas Udvej til at undgaa Fregattens Ophugning, henvendte *Løfting* sig til Godsejer *Schou*, Palsgaard, som straks var rede til at gribe ind. Storslaaet uegenlyttigt tog han sig af det gamle Skib. indtil han selv blev kaldt agter ud til Chefens Kahyt den høje. Enhver dansk Sømand, enhver Dansk, der har Forstaaelse af, hvad Havet har betydet for vort Land i Fortiden, og hvad det vil komme til at betyde i Fremtiden, om vi holder os til det, og stoler paa det maa ære Godsejer *Schou*, fordi han til Eksempel for de kommende Slægter vilde bevare et synligt Minde om, at vi engang har været mellem de førende Nationer paa Havet.

Men ingen kunde løfte denne Del af Arven efter

Godsejer *Schou*. Marineministeriet købte Fregatten af Arvingerne med den Klausul, at den skulde hugges op paa Orlogsværftet.

Da sagde Fiskeriinspektør *Løfting* paany de berømmelige Ord: Det skal ej ske!

Men i de snart halvtredie Aar, der er gaaet siden, har det været snublende nær ved at ske alligevel adskillige Gange! Det har været et Kryds paa de høje Nagler.

Det lykkedes først Fiskeriinspektør *Løfting* at faa Tilsagn fra Københavns Havnevæsen om et Tilskud paa 25,000 Kr. Havnedirektør *Th. Borg* forstod, hvilken Pryd det vilde være for Havnen, om Fregatten med sin høje Rejsning kom til at ligge paa Vagtskibets gamle Plads, og tog sig derfor varmt af Sagen. En mægtig Støtte vandt vi ogsaa derved, at Havnebestyrelsens Formand, Overpræsident *Jensen*, der var en Mand med Sans for Realiteter, ganske delte Havnedirektørens Syn paa Sagen.

Derefter fik Fiskeriinspektøren varm Tilslutning fra Fru Godsejerinde *Elisabeth Schou*, Palsgaard og Godsejerens andre Arvinger med Løfte om et Tilskud paa ialt 42,500 Kr. under visse Betingelser.

Paa Grundlag af disse to Løfter indbød Fiskeriinspektøren i Foraaret 1926 til et konstituerende Møde. Sagen blev forelagt og der valgtes et Forretningsudvalg, der kom til at bestaa af Fiskeriinspektøren selv, Direktør *Philip Sørensen*, Overretssagfører *V. Falbe-Hansen*, Kontorchef *Olrík* og Forfatteren af disse Linier.

Hvis man vil fastholde Billedet af en Sejlads, saa tør jeg maaske som Chef udtale, nu da Skibet fore-

løbige er blevet bragt i Havn, at denne Officersbesætning næppe stod tilbage for nogen af Fregattens tidligere i Retning af Vilje og Evne til at løse Tøgtets specielle Opgaver. Ingen holdt sig tilbage, naar der skulde gøres en Indsats paa vedkommendes specielle Felt. Overretssagfører *Falbe-Hansens* Indsigt i Forretningslivet og juridiske Nøgternhed gjorde ham til den ideelle „Paymaster“, og en bedre Navigationsofficer end Direktør *Philip Sørensen* vilde der ikke blive nemt at finde paa Grund af det Farvandskendskab, han havde erhvervet sig ved tidligere Krydstogter under lignende vanskelige Omstændigheder.

Et stort Tab led Sagen, da Kontorchef *Olrik* afgik ved Døden. Paa Grund af sit indgaaende Kendskab til Centraladministrationens Mænd og Arbejds-Metoder, tog han en stor Del af det første Aars Arbejde paa sine Skuldre og bar det, indtil Kræfterne sviptede. Hans Navn fortjener at bevares nøje knyttet til Fregattens Redning.

Komitéens første Arbejde blev at redigere et Opraab, der udsendtes i Juli 1926. Det kunde møde med en anelig Række Underskrifter af betydelige Mænd og Kvinder. Det viste sig imidlertid snart, at hvis Komitéen havde ment, at nu skulde Pengene komme strømmende ind, saa havde den mildest talt troet forkert.

Det manglede i og for sig ikke paa Tilslutning. Der blev hurtigt dannet over halvfjerdsindstve Lokalkomitéer rundt i Landet, og paa dette Omraade var Marineforeningens Organisation til stor Nytte. Der kom talrige Bidragydere, men det var mest blandt Søens Folk. Men som en direkte Følge af, at „den Sømand er saa lidet æstimeret“, er han ogsaa kun lidet gageret. Beløbet voksede kun langsomt, skønt der ogsaa kom Tilskud fra Danske i Udlandet, og Komitéen maatte ty til andre Fremgangsmaader end blot at bede.

Men det vil sikkert være Læserne af dette Tidsskrift bekendt, hvad der blev gjort. Hvad angaar Kampagnen i 1926, kan vore Lokalkomitéer ikke klage over, at de ikke blev holdt underrettet om Slagets Gang. Pressen var os gunstig stemt og hjalp godt med. Komitéens første store Fremstød med Indsamlingen af de spildte, gyldne Aks paa danske Stubmarker ved Hjælp af Skolebørn bragte ikke det haabede Resultat, men man vil erindre den store Ildfest paa Langelinje, der kom i Stand ved en heldig Alliance med Rundskuedagen, takket være Forstaaelse fra Formanden for Journalistforbundet, Redaktør *Kristian Dahls* Side. Det var en bælgmørk, men lun og klar Efteraarsaften. Paa en Flaade dansede Balletmester *Hulds* Damer og Herrer Flammedans; ude i Baggrunden laa Fregatten opankret med Konturene optrukne i Illumination. Luften fyldtes med Raketter og Stjernekastere, der spejlede sig i det klare Vand, og til sidst gled en Flyvebaad, ført af Søløjtnant *Jensen*, og lysende som en Kæmpeildflue, henover den sorte Nattehimmel.

Desværre var der mange gratis-Tilskuere, og der

er ikke mig noget bekendt om, at disse bagefter sendte synderlige Bidrag til Fregatten. Men Festen skaffede i hvert Fald et saa godt Overskud, at der nu var noget i Kassen, saa at vi følte mere end før, at vi nu havde faaet Bund under Fødderne.

Vi bestilte saaledes en Platte hos den kgl. Porcelainsfabrik, som takket være Direktør *Dalgas'* Imødekommenhed kunde sælges med nogen Fordel for Fregatten. Motivet var et Billede af „Jylland“ under Kronborg, malet af *Benjamin Olsen*. Der udsendtes et Glasaskebæger med et Billede af Fregatten i Bunden. Der holdtes en „Fregatfest“ hos Wivel, hvor betydelige Kunstnere medvirkede. Polarforskeren *Helge Bangsted* skænkede Halvdelen af Indtægten fra det første Foredrag, han holdt efter sin Hjemkomst fra en Rejse paa Grønlands Indlandsis, mod at Komitéen paatog sig Arrangementet ved Afholdelsen. Vi opfandt „Smaapengenes Dag“ d. v. s. vi opfordrede Folk til d. 1. Oktober at skænke Fregatten de Smaa-penge, de havde i deres Portemonnaie.

Og endelig udsendtes før Jul et Julekort med et Billede af Maleren *Aksel Johansen*, der skænkede Originalen til Fregatten.

Julekortet gjaldt tillige som Nummer i et Lotteri, til hvilket Fru *Agnes Slott-Møller* havde givet et Maleri og „General Motors“ havde skænket Chevrolet Bil Nr. 10,000 fremstillet her i Landet.

De øvrige Gevinster havde vi Dækning for i det Beløb, vi havde tjent paa Ildfesten, og som vi nok mente at turde sætte ind paa Foretagendet i Haab om Gevinst.

Under alt dette slap vi ikke vore Lokalkomitéer af Syne, men tilbød dem Raad og Vejledning, hvis de ønskede det, idet vi samtidig meddelte dem vore Arbejdsmetoder.

Men trods alle Anstrengelser voksede Pengesummen kun langsomt. Der var intet Haab om at naa Maalet inden Udgangen af 1926 og dette var af væsentlig Betydning, fordi bl. a. en af Betingelserne for Tilskudet fra Palsgaard var, at Sagen skulde være i Orden til dette Tidspunkt.

Der var da intet andet for, end at sammenkalde til et Møde, der afholdtes i Wivels Lokaler, som Direktør *Anton Petersen* havde stillet til Disposition.

Under Diskussionen kom der tydeligt frem, at alle ønskede Arbejdet fortsat privat. Kunde man ikke naa det hele paa en Gang, burde det forsøges først at tilvejebringe Pengene til Skrogets Istandsættelse, og naar dette var sikret mod Tilintetgørelse, skulde der arbejdes videre med Rejsningen o. s. v. Fra mange Sider kom der Forslag om, hvad man mente, at der kunde gøres i Fremtiden, men alle disse Forslag kunde Forretningsudvalget desværre imødegaa med Meddelelsen om, at de allerede havde været forsøgt.

Endelig foreslog Overlærer *Hørning*, at man skulde forsøge paa at formaa Postvæsenet til at udsende et Frimærke, der skulde sælges til Overpris til Fordel for Fregatten.

Dette var virkelig et nyt Grundlag at arbejde paa. Forretningsudvalget erklærede sig villigt til at un-

»Schwarzenberg« brænder.

dersøge denne Mulighed. Overlærer *Hørning* og Direktør *Ravn* traadte ind i Udvalget, som særlige Frimærkeeksperter, og man indhentede Tilsagn om en Forlængelse af Fristen til Udgangen af 1927 hos Familien paa Palsgaard.

Den, der tror, at Fregatten nu var kommet i smult Vande, maa tro om igen. Naar der nu dalede en vis Stilhed ned over Forretningsudvalgets Virksomhed laa det ikke i, at vi intet foretog os. Men vi levede i stadige Svingninger mellem lyse og mørke Udsigter. Mange Gange sagde vi: „Den klarer Pynten!“ Men naar vi saa glade i Hu vilde til at meddele dette, viste der sig nye Hindringer forude. Naar vi saa sagde: „Nu maa vi meddele, at alt Haab er ude“, saa gik der Rift i Taagen, saa at der paany blev Haab.

Vi begyndte i Henhold til vort Kommissorium med at gaa til Ekcellensen, Trafikminister *Stensballe* om Frimærket. Han turde ikke selv træffe Afgørelse, men henviste os til Generalpostdirektøren. Hos denne Embedsmand fik vi en overordentlig venlig Modtagelse, men vi fik ret hurtigt det Indtryk, at han mente, at Postvæsenet bare var Jernbaner, gule Vogne og Mænd i røde Frakker, og at han ganske oversaa, at uden Manden i Sydvest og Oliefrakke var der overhovedet ikke noget, der hed Postvæsen i Øriget Danmark. Han syntes i hvert Fald at mene, at Postvæsenet ikke skyldte Søfarten nogen særlig Begunstigelse. Vi forsøgte jo at formilde ham ved at forsikre, at vor Maler, Benjamin Olsen, nok skulde tegne ham en Fregat, der ikke kændrede som den Karavel, der stod paa hans egne Frimærker. Det synes imidlertid ikke at omstemme ham, og Bemærkningen var

maaske, naar alt kommer til alt, ikke synderlig diplomatisk ved den Lejlighed. Imidlertid gik vi med Generaldirektørens Løfte om velvillig Overvejelse. Paa det Grundlag førtes der i nogle Maaneder Forhandlinger mellem Regeringen og Generalpostdirektoratet, men det endte med, at man ikke turde imødekomme os. Man var bange for at nedsætte det danske Postvæsen i Udlandets Øjne ved en saadan Emision.

Lykkeligvis var der hos flere af Regeringens Medlemmer en virkelig Interesse til Stede for vort Formaal.

Statsministeren selv og Trafikministeren var saaledes begge Medunderskrivere paa det oprindelige Opraab af 1926. For at raade Bod paa Skuffelsen med Frimærket, blev det derfor tilbudt, at der maatte afholdes en „Dag“ til Fordel for Fregatten.

Vi takkede selvfølgelig for dette Tilbud. Der var Tegn paa en Godvilje, som vi satte Pris paa. Men medens Frimærkesalget virkelig vilde have bragt Fregatten i Havn, var det yderst problematisk, hvad vi kunde faa ud af en Dag. Landet rides som af en Mare af alle disse „Dage“, som Folk er ludende kede af. Men medens vi overvejede, hvorledes vi bedst kunde udnytte den givne Tilladelse, medens vi omtumledes paa Raadløshedens vilde Hav, fik vi pludselig den første Landkending: Marineministeriet gav Tilsagn om at vilde overtage den aarlige Vedligeholdelse af Fregatten, saafremt det Beløb, som var nødvendigt til en Hovedreparation, blev bragt tilveje.

Dette Tilsagn betød, at der nu var en Garanti for, at de Penge, som anvendtes paa Fregatten, ikke var

Suenson gaar i Land paa Toldboden.

spildte, fordi den alligevel vilde blive ophugget om nogle faa Aar. Med en Hovedreparation, der i Forbindelse med mindre aarlige Eftersyn kunde bevare Fregatten i et halvt Aarhundrede, var vi naaet saa langt frem i Tiden, at vi kunde lade vore Efterkommere tage sig af Resten.

Paa dette Grundlag og takket være Statsministerens Interesse for Sagen, indgik man til Finansudvalget med Anmodning om Støtte. Finansudvalget vedtog at anbefale Rigsdagen at bevilge 30,000 Kr. en Gang for alle, dog paa Betingelse af, at de to andre store Bidragydere, Københavns Havn og Godsejer Schous Arvinger vedstod deres Tilbud.

Da vi fra Bestyrelsen for det nationalhistoriske Museum paa Fredriksborg havde faaet Løfte om 10,000 Kr., saafremt Sagen i det Hele gik i Orden, raadede vi paa dette Tidspunkt over en samlet Sum af 170,000 Kr., altsaa foruden Pengene til Skroget, tillige et Begyndelsesfond til Rejsningen.

Da imidlertid de forskellige Tilsagn var gjort afhængige af hinanden, indkaldtes der i December ifjor til et Møde i Marineministeriet, hvor dettes Direktør, Admiral *Rechnitzer*, forelagde Sagen for Repræsentanter for Godsejer Schous Arvinger og for Havnedirektøren som Repræsentant for Københavns Havn.

Admiralen gjorde de tilstedværende bekendt med Marineministeriets Tilbud om Overtagelsen af den aarlige Vedligeholdelse og erklærede derefter paa Marineministeriets Vegne, at man nu betragtede Opgaven som løst, saafremt Bidragyderne stod ved deres Tilbud.

Havnedirektøren erklærede derefter, at dermed

maatte Havnens Betingelser for at yde Tilskudet anses for at være opfyldte. Repræsentanterne for Schous Arvinger udbad sig derimod Betænkningstid, da Sagen trængte til nærmere Overvejelse fra deres Side.

Vi anede da, at Trængslernes Tid alligevel ikke var omme, og det slog til. Nogle Dage efter kom der fra Godsejer Schous Arvinger Meddelelse om, at da de oprindelige Forudsætninger for deres Tilsagn om at yde 42,500 Kr. ikke var opfyldte, maatte de sikre sig visse Garantier. Disse var imidlertid af en saadan Art, at det var udelukket, at Marineministeriet kunde gaa ind derpaa.

Til vor store Skuffelse bortfaldt saaledes Tilskudet fra Godsejer Schous Arvinger. Havnen var tabt af Sigte paany.

Det blev nødvendigt at meddele dette til Finansudvalget, men takket være Statsministerens Mellemkomst, vedstod Finansministeriet sit Tilbud, saafremt Komitéen ad anden Vej kunde fremskaffe det Beløb, der nu manglede i de 150,000 Kr., nemlig ca. 22,000.

Medens alle disse langstrakte Forhandlinger førtes, havde der vist sig en ny Udvej. Der var herhjemme begyndt et Arbejde for at faa startet et Selskab til Anlæg af Hundevæddeløbsbane. Det var givet, at et Selskab af denne Art maatte sikre sig en Totalisatorbevilling for at kunne forvente Tilstrømning til Væddeløbene, og en saadan Bevilling giver Staten ikke uden samtidig at stille Fordring om en Afgift til almennyttige Formaal.

Direktør Philip Sørensen saa paa et meget tidligt Tidspunkt denne Chance. Regeringen, der ikke havde tabt sin Interesse for „Jylland“, skønt Komitéen hav-

de maattet meddele, at vi nu ikke længere kunde opfylde vor Forpligtelse paa Grund af det Tab, vi havde lidt ved, at Godsejer Schous Arvinger havde trukket deres Tilbud tilbage, tog sig paany af Sagen. Ved Ekcellencen Finansminister *Neergaards* Hjælp knyttes Fregatten „Jylland“s Sag paa meget fordelagtig Maade til den Totalisatorbevilling, der gaves til A/S Grey hound racing Co., med hvilket Selskabs Direktion vi gennem lange Forhandlinger var kommet overens.

Da dette Selskab imidlertid ikke kom i Gang iaar, viste Direktør, Greve *Siegfried Raben-Lewetzau* saa megen Interesse for Fregattens Skæbne, at han paa Forhaand udbetalte det første Aars Afgift.

Dermed var Fregatten endelig i Havn. Den 28. August dette Aar mødtes Direktør *Philip Sørensen*, Overretssagfører *V. Falbe-Hansen* og Forretningsudvalgets Formand i Marineministeriet.

Til Stede var Admiral *Rechnitzer*, der til Mødet havde tilsagt Afdelingschef, Kommandør *Topsøe-Jensen*, Direktøren for Marinens Skibstilsyn, *E. Adolph* og Direktøren for Orlogsværftet, *N. K. Nielsen*. Havnedirektør *Th. Borg* var mødt paa Havnebestyrelsens Vegne.

Da Mødet var sat, meddelte Formanden, at Maalet var naaet, idet man nu kunde overrække Marineministeriet et Beløb paa 150,000 Kr. til en Hovedreparation af Fregatten „Jylland“s Skrog.

Admiral *Rechnitzer* udtalte derefter, at han kunde tilsige alle de mange, der ved deres Bidrag havde gjort dette Resultat muligt, at der fra Marineministeriets Side vilde blive gjort, hvad der kunde gøres for at sætte Fregatten i smuk Stand og bevare den for vore Efterkommere, saaledes som Bidragyderne havde ønsket. Paa Marineministeriets Vegne takkede han dernæst Forretningsudvalget for det Arbejde, det havde lagt i dette Formaal.

Direktør *N. K. Nielsen*, i hvis Hænder Fregatten dermed var overantvortet, udtalte, at ganske vist havde Fregatten allerede paa forskellig Maade lidt Brøst, som det næppe vilde være muligt helt at raade Bod paa. Men saa vidt det stod i hans Magt vilde han arbejde paa, at dette Skib, som en Gang havde været Orlogsværftets Stolthed, paany kunde bringes i en værdig Skikkelse.

Mødet blev dermed hævet. Der skal hertil kun knyttes endnu en Bemærkning: den Tak, som Admiral *Rechnitzer* rettede til Bidragyderne i Almindelighed og til Forretningsudvalget i Særdeleshed, skal alle

vi, der har glædet os over, at vort Ønske om Fregattens Bevarelse er gaaet i Opfyldelse, sende tilbage til Eksellencerne *Madsen-Mygdal*, *Neergaard* og *Brorson* og ikke mindst til Admiralen selv.

Men under dette maa det ikke glemmes, at det Maal der oprindeligt er sat, ikke er naaet endnu. Skal den gamle Fregat blive det, der var tilsigtet: et Minde om, hvad dansk Træskibsbyggeri naaede, inden Træskibets Tid var uigenkaldelig forbi, et skønt Minde om den Tid, da Danmark hørte til de førende Nationer paa Havet, og derfor en Paamindelse til den unge Slægt om, at naar vi ikke glemmer Havet, saa glemmer det heller ikke os, skal Fregatten blive det, saa maa den først og fremmest have sin Rejsning.

Ogsaa det vil vi kunde naa, naar blot ingen bliver trætte. Lokalkomiteerne har faaet Meddelelse om, at vi i Forretningsudvalget har lagt ud paa den nye Rejse. Lad os se, at Marineforeningen ikke endnu er blevet træt. Vi kalder første Gang paa den nu ved Bortlodningen af den skønne Vase, som *Bing* og *Grøndahl* har givet til Fregatten.

Efter at denne Artikel var afsluttet, har nogle Lokalkomiteer indsendt de Beløb, som de ikke har ønsket at afgive, inden Skrogets Reparation var sikret. Endvidere har Grosserer *Collstrop* tilsagt Hovedkomitéen en værdifuld Gave, bestaaende af imprægneret Træ til Materialer og saaledes hjulpet os et Skridt videre frem. Men endnu kan Fregattens Venner ikke slaa sig til Ro.

Godsejer Schou og en af »Jylland«s Veteraner.

H. Kalkkerup & Damefrisørsalon

Slagelsegade 9 — Telefon Øbro 6223

1ste Klasses Haarvask, Ondulation, Klipping

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou.

Husk Byggefondens.

„Mursten“ kan faas ved Foreningsmøderne ved Henvendelse til Medlem af Byggeudvalget, Restauratør Julius Petersen.

INKASSATOR

Marineforeningens Københavns Afdeling søger ny Inkassator. Skriftlige Ansøgninger om denne Stilling kan indsendes til Afdelingens Formand, Grosserer Valdemar Schou, Nørrebrogade Nr. 200 A.

Der vil for Overtagelsen af Inkassatorhvervet blive krævet en Kaution, svarende til Halvdelen af Afdelingens Aarskontingent.

Bestyrelsen.

KONTORET

„Under Dannebrog“s og Hovedforeningens Kontor er flyttet fra Bredgade 25 til St. Strandstræde 9, 4. Sal, København K.

Meddelelse fra Redaktionen.

Ved et beklageligt Uheld eller en Fejltagelse under Postbesørgelsen er et Brev fra Redaktionen til Trykkeriet, nedlagt i Postkasse den 12. Oktober, ikke kommet Trykkeriet i Hænde. Da Brevet foruden Korrekturaftryk af foranstaaende Beretning om Fregatten „Jylland“ indeholdt Manuskripterne til forskellige Foreningsmeddelelser, bl. a.: Referater fra Aarhus- og Kolding-Afdelingerne vedrørende Eskadrebesøgene i de nævnte Byer, Referat fra Københavns-Afdelingens Skyttelav samt tre Nekrologer, ser Redaktionen sig nødsaget til at anmode om fornyet Indsendelse af paagældende Beretninger m. m., da der muligvis vil medgaa længere Tid, inden Postvæsenet vil kunne fremskaffe Brevet.

HORSENS-AFDELINGEN

afholdt den 8. September sin halvaarlige Generalforsamling. Efter at Flaget var hejst med sædvanlig Honnør og Inspektør Jensen var valgt til Dirigent, aflagde Formanden Beretning for det forløbne Halvaar og oplæste Forhandlingsprotokollen. Derefter drøftedes de af det i Foraaret nedsatte Udvalg tilstillede Udkast til nye Love, som efter en længere Diskussion, hvori Størsteparten af Kammeraterne deltog — med enkelte Ændringer — blev vedtaget. Under Eventuelt drøftedes forskellige Spørgsmaal vedrørende Foreningen, og under hele Generalforsamlingen mærkedes Kammeraternes store Interesse for Foreningen.

Før Generalforsamlingen samlede Kammeraterne i et Antal af ca. 30 til et Pøsegilde, hvor Taler og Sange af den blaa Sangbog vekslede; og vi havde den Glæde at have et af vore gamle Medlemmer, Veteran Poulsen, Dbmd., imellem os. Inspektør Jensen havde fra en glad Giver af Københavns Kredens Skaffebakke faaet det Hverv, at byde paa Akvavit til Ostepinden, hvilket bevirkede, at Lodhivningen gik hyppigere.

Efter Generalforsamlingen holdt Kammerat, Skattekræver Glud et interessant Foredrag om hans Togt med Heimdal i 1897 til Middelhavet, og hans udmærkede Maade at fortælle paa, fængslede Tilhørerne, som lønnede Foredraget med Haandklap.

HIRTSHALS-AFDELINGEN

afholdt Onsdag den 3. Oktober Kl. 7 Aften paa Hotel „du Nord“ i Hjørring Fællesspisning og Dans paa Dækket. Indbudt var Aargangene fra 1850 til 1928. Der mønstredes 86 ved Bordet, Damerne iberegnet; senere blev der ca. 95, saa den lille Sal var stuvende fuld af glade Marinere med deres Piger. Flaget blev hejst og halet ned med fuldt Honnør, Sange af den blaa Bog samt trykte Sange blev sunget og Taler blev holdt. Dansen gik livligt paa Dækket, det skulde Kammerat Ringgaard nok sørge for.

Et nyt minderigt Blad til vor Mindebog.

Praktisk Resultat: 8 nye og 2 overflyttede Kammerater meldte sig til vort Flag.

Kommende Møder.

KØBENHAVN-AFDELINGENS SKYTTELAV

afholder 12-Aars Fødselsdags-Fest Tirsdag den 23. Oktober Kl. 19³/₄ i Park-Restauranten, Østerbrogade 79. Foredrag af Søjtnant Rostock-Jensen: Teddy-Expeditionen.

FREGATTEN »JYLLAND«.

Fra Medlem af Marineforeningen, Hr. Niels Jensen, Thurø, har „Under Dannebrog“ modtaget nedenstaaende Digt til den gamle Fregat.

Velkommen vær ved vor hjemlige Kyst,
Havets ensomme Svane!
Mærker bærer Du paa Dit Bryst,
vundne paa Hæderens Bane.

Dannebrog vajer højt fra Din Top,
bølger i Luftens Strømme;
naar vi ser mod Din Flagdug op,
drømmer vi stærke Drømme.

Drømmene om Kanonerens Brag,
der tordnede fra Din Side,
Drømmene om hin Sejrens Dag,
hvis Ry gik om Verden vide.

Helten mindes vi, kæk og bold,
der nu i Graven sover,
bedre Dannebrog's Purpurfold
aldrig dækkede over.

Dannebrog i Top og Stavn
kan Du med Stolthed bære —
synker Du en Gang i Gravens Favn,
hviler Du der med Ære.

Henrik Gerner som Udgiver af danske Sømandssange.

Den danske Flaades store Skibbygger i det 18de Aarhundrede, Fabrikmester *Henrik Gerner*, om hvis Liv og Gerning „Under Dannebrog“ i sit Marts Nr. bragte en Artikel, var en overmaadig alsidig Mand og nærede varm Interesse for Flaadens Mandskab. Det er imidlertid vistnok ret ukendt, at denne hans Interesse ogsaa gav sig Udslag deri, at han udvalgte og for egen Regning udgav til Adspredelse for Mandskabet en Samling af de da eksisterende Sømandssange, formentlig den første, der har set Lyset her i Landet.

I den Tale, som *Knud Lyhne Rahbek* den 28. Marts 1788 holdt i *Selskabet for Efterslægten* „til Erindring af dets afdøde Medlem, Danmarks uforglemmelige Gerner“, udtalte han bl. a. følgende:

„Hvo kiender ikke disse herlige Sange, som han besørgede og bekostede samlede, trykte og uddeelte blandt vore danske Sømænd? Gerner erkendte Digternes Værd, som Digterne følte hans. — Da Gerner fattede det ædle Forsæt, var jeg saa ung og nyelig indtraadt paa Banen; mine svage Ungdoms Forsøg vare faa og ukendte som jeg; og dog havde Gerner bemærket mig, han værdigede mig sin Opmuntring, en Anmodning fra ham indbød mig til at bidrage til Sømandssangene. — Et Glimt af Gerners Aand besieledede mit Bryst, Sangen om Hvidtfeldt blev til.“

Den lille uanselige Sangbog, som nu vistnok kun findes paa enkelte af vore Biblioteker, er betitlet: „Sange til Tidsfordriv for danske Sømænd“ og udkom 1781; Udgiverens Navn findes ikke paa dens Titelblad og forøvrigt er Digtene optrykt uden Angivelse af Forfatterens Navne. Bogen indledes med „Kong Christian stod ved højen Mast“, vor storladne Nationalsang; som kun 2 Aar inden Sangbogens Udgivelse havde set Lyset, idet den som bekendt fremkom som Romanze, hvilket i Datidens Sprog vil sige Folkesang. i *Johannes Ewalds* Syngestykke „Fiskerne“, der udkom 1779.

Den næste af Bogens Sange er den som Arie i „Fiskerne“ indlagte Sang (En Sømænd med et modigt Bryst kan aldrig fattes Penge“; derefter følger en djærv og munter Sang af den af sin Samtid højt skattede *Ove Malling*, Forfatteren af: „Store og gode Handlinger af Danske, Norske og Holstenere“. Blandt de ialt 20 Sømandssange findes flere forfattede af Digterne *Pram* og *Trojel*. Kun Nationalsangen, „En Sømænd med et modigt Bryst“ og *Rahbeks* frejdige „Vort Fødeland var altid rigt“ har overlevet de halvandet hundrede Aar og er stadig Folkets Eje.

A. I.

F y n

R. MØLLERS Skibsværft.

Telefon 246 — FAABORG — Telefon privat 415.

Patent Ophalingsbeding, 450 Tons.

H U S K CIGARFORRETNINGEN

Nørrebro 79

Stort Udvalg i Cigarer, Cigaretter, Tobak, Vin
ERIK KNUDSEN

Telefon 21— Odense 68.

H. Chr. Jensen,

Strandvejens Kolonialhandel.

Nyborg — Telefon 300.

Leverandør til Marinen.

Gotfred Petersen,

Strandvej — Nyborg — Tlf. 134

Skibsproviantering.

Kolonial- og Delikatesse.

Leverandør til Marinen.

L. P. Jørgensen,

Assens billigste

Kolonial- & Skibshandel.

Kun 1ste Kl.s Varer leveres.

Strandgade. Lev. til Marinen. Tlf. 104.

Vestfyens Kulimport,

— ASSENS —

Kul, Kokes, Briketter, Brænde.

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske Marine.

Assens Skibsværft & Maskinværksted

O. C. Olesen. Tlf. 311.

J y l l a n d.

Aktieselskabet Randers Rebslaaeri.

Hampetrosser, Manillatrosser, Kokostrosser,
Transmissionstouge' Staaltrasser etc.Lager i Kbhvn: ANTON JENSEN, Strandgade 44.
Telefon 12 665.

SOPHUS E. JOHNSEN & Co.

SKIBSHANDEL, DRAKENBERGHUS

Telegramadresse: Sejus, Tlf. 2859, Riis Skov 157
Medlem af Marineforeningen.

Alt, som kan udføres fra Frilager.

HAVNEGADE 32, AARHUS

Benyt Sørrigs Biler

Skagen — Telf. 7.

ALTID VOGNE PARAT.

Gl. Mariner.

Husk L. Rathjes

Viktualieforretning og
Paalægsforretning

Torvet — Lemvig.

Leverandør til den kgl. danske Marine.

P. SAXBERG

Havnen. Skagen.

Skibsproviantering

Leverandør til Marinen.

P. Schou & Co.

Skibshandlere.

Frederikshavn. - Tlf. 12, Statstlf. 17.

Leverandør til Marinen.

Kirkegade 37 - Esbjerg

F. Overgaards

Protokol- & Bogbinderi

Haandforygler, Aagade 2.

AALBORG.

anbefaler sig med alt til
Faget henhørende.

S j æ l l a n d

Knud Hansen,

MASNEDSUND — Tlf. Vordingb. 90.

1. Kl. Kød- og Fedevareudsalg.

Lauritz Nielsen

Skibsproviantering.

Havnen. Frederikssund. Telf. 8.

Grundlagt 1884.

Leverandør til Marinen.

Niels Wulffs Enkes Eftf.

Kalundborg, Tlf. 345.

Skibsproviant og Stores

Leverandør til Marinen.

Chr. Norups Kødudsalg,

Skibbrogade 45. Kalundborg.

Telf. 141. Privat: Telf. 246.

Leverandør til Marinen.

Jul. Th. Petersen

Mønsterbageriet.

Torvet 30 — KØGE — Telf. 294.

Leverandør til Marinen.

Køge Fiskehus

Nørregade 8 Køge Telef. 375

Alle Slags fersk og røget Fisk

Leverandør til Marinen.

DET ØSTASIATISKE KOMPAGNI

(The East Asiatic Company, Limited)

KØBENHAVN — Filialer: BANGKOK og SINGAPORE

Egne Agenturer: Soerabaya, Shanghai, Hankow, Tsingtau, Tientsin, Dalny, Harbin, Vladivostok, Seattle, San Francisco, Valparaiso, Durban og Johannesburg.
Regelmæssig Rute paa Siam, Kina, Japan, Sydafrika, Australien, Java, Vestindien, Meksiko og Vestkysten af Nord- og Sydamerika.
Import til Europa af østasiatiske og andre oversøiske Produkter, Teak og andre Træsorter.
Eksport til oversøiske Pladser af europæiske Produkter. — **Skov- og Savmølle**drift i Siam.

Alle nærmere Oplysninger erholdes ved Henvendelse paa Kompagniets Hovedkontor, Holbergsgade 2, København K.

Telefon: Helsingør 531
— — 59

C. Wiibroes Bryggeri, Helsingør

Grundlagt 1840

Depot i København:
Marstalsgade 6, Ø. — Telf. C. 411

anbefaler sine fortrinlige Ølsorter: LAGERØL — EXPORTØL — PILSNERØL — MINERALVANDE

Mikael Pedersen

elektriske Lamper en gros.

København V.

Sønderborg.

V. Boulevard 36, Central 10824. St. Raadhustræde 12, Telf. 368.
Leverandør til Marinen.

Trifoliums Mælkeforsyning

Leverer altid prima velsma-
gende Mælk fra store

Mønstergaarde

som staar under Tilsyn af
Selskabets egne Dyr læger.

Telefoner:
C. 9204, 9205 & 9232.

Forlang hos Deres
Købmand

Den fineste Spiseolie

ATKA OLIE

Asiatisk The Compagni

Aktieselskab

C. V. Petersen,

Bageri & Conditori,

St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

Vilh. Hansen

Kolonialforretning

Strandgade 5 -:- Strandgade 5

Sophus Arildsens Efterfølger.

ST. KONGENSGADE 18

TELEFON 480—12146

LEVERANDØR TIL MARINEN

ANTH. FRANDSEN

DEKORATØR

VESTERBROGADE 63

V. Schmidt. Messing
Blæseinstrumenter.
Holmsgade 29. Telefon 2925 y.

Støt de averterende.

TELEFONER:
Centr. 72 (10 Ledn.)
Statstelefon 13
Telegram-Adr.
HANSEN

KØBENHAVN

Amaliegade 35

C. K. HANSEN

DAMPSKIBSREDERI

Dampskibs-Ekspedition, Klarering. Havari-Agentur.
Befragtning. Køb og Salg af Damp- og Sejskibe.
Korresponderende Reder for Dampskibsselskabet „Dannebrog“

Bunkerul-Afd. Telegram-Adresse. Bunkerdepot
KØBENHAVNS-BUNKERKUL-DEPOT
Prima Kvaliteter. Ingen Udgifter. Hurtig Ekspedition.

THEO KOCH & CO.

Fredericiagade 15. Havariagenter. Etableret 1871.

Brand- & Tyveri-Forsikring.

Leverandør af Dæk- og Maskinstores.

Telegr.-Adr.: Theokoch. Telefon. Central 23 92 & 10 492.

Bj. Aagaard og G. Christoffersen

Skibskonsulenter

Amaliegade 41.

Telef. Central 11450

JØRGEN WANGE

BOGFØRING OG REVISION

GRUNDTVIGSVEJ 9

A. CHR. BRORSEN - H. OVERGAARD

Maskininspektør

Amaliegade 37. - København K. - Tlf. 4503 & 7303. - Telegram-Adr.: „Survey“

Alt til Radio

leveres. Installationer udføres.

RATEBETALING

Radiolageret - Nygaardsvej 61

Sjælland

KAAS & SØRENSEN (Indehaver G. E. Olsen),
HELINGØR

KUL - COKES - BRÆNDE

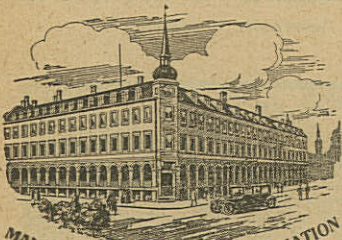
En Gros & en detail.

Telefoner: 39 — 1139 — 575

IMPORTKOMPAGNIET A/S.

Tlf. 33 & 34, — Kalundborg Stats. 13, — Telegr.-Adr.: Importico
IMPORT AF KUL, KORN OG FODERSTOFFER, SPC. LANGWITH
STORE OG NØDDEKUL TIL DAMP & HUSHOLDNINGSBRUG
Leverandør til Marinen.

AKTIESELSKABET
C. OLESEN

CHAMPAGNE Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Maj Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry.
Carte Blanche 1919 Brut.

F. E. WEBER & SØNNER

Kgl. Hof Forgylde

St. Kongensg. 36-38. Tlf. Palæ 826.

Forgylder Møbler — Spejle
Trælysekroner og Lampetter.
Specialitet: Indramning og Restaurering af
gamle Kobberstik og Malerier.

P. E. Ehrhardt
Studiestræde 7
Tlf. 1793

Trukne Rør. U. T.
Randfittings samt
alle tekniske
Maskinartikler.

Cigarer, Cigaretter og Vin,
M. PETERSEN,

Gernersgade 5. - Tlf. Palæ 398.
NB. Lotterikollektion.